

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيريك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχος

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Danish – Resurrection 2025

I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, den ene Gud, Amen.

Ekhristos Anesti, Elithous Anesti. Kristus er opstanden, sandelig Han er opstanden.

Jeg ønsker jer alle tillykke med den herlige Opstandelsesfest. En fest, hvor vi afslutter en hellig faste, som har varet i femoghalvtreds dage. Vi fejrer den herlige Opstandelse i de næste halvtreds dage, som vi kalder de Hellige Halvtreds Dage. Ved den herlige Opstandelsesfest fejrer vi Guds virke med os, hvorved Han skænkede os en trefoldig velsignelse gennem Sin Opstandelse. Han gav os kærlighed, nåde og fællesskab. Det er det, vi altid udtrykker i den afsluttende sætning i alle bønner. Vi siger Guds Faders kærlighed, den Enbårne Søns nåde og Helligåndens fællesskab, gave og velsignelse.

Og denne trefoldige velsignelse modtog vi i den herlige Opstandelse – eller på grund af den herlige Opstandelse

Først, kærligheden som Gud elskede os med, så meget at Han kom til verden af kærlighed til os. Vi elsker Ham, fordi Han elskede os først (1 Joh 4:19). Det var den herlige inkarnation. Den herlige inkarnation var Guds overgang til os på jorden. Hans kærlighed var ikke teoretisk, ikke mundtlig eller fjern, men ægte kærlighed. Han kom og blev menneske, og Ordet blev menneske og slog sig ned iblandt os. Vi fik lov at se hans herlighed (Joh 1:14). Sådan elskede Gud verden. Der findes ingen kærlighed, der er nærmere eller stærkere end når den elskende nærmer sig den elskede. Hver eneste af os blev elsket af den kærlige Gud.

Dernæst kom den store nåde: opstandelsens nåde, tilgivelsens nåde, forløsningens nåde og fornyelsens nåde. Disse nådegaver fik vi gennem Kristi gerning – Hans inkarnation på jorden, derefter Hans herlige død på korset for vores skyld, og så Hans opstandelse til vores frelse. Denne store nåde skænker mennesket opstandelsens nåde. Som vi ved, indebærer opstandelse "at rejse sig" – en stærk handling. En person, der sad,

rejste sig og fortsatte med at stå. Det er et tegn på beredskab og et tegn på, at mennesket er i fuld sundhed: at rejse sig. Derfor begynder vi den daglige lovsang og siger: "Rejs jer, lysets børn, lad os prise Hærskarers Herre." Lysets børn er opstandelsens børn. Og vi begynder med verbet "Rejs jer". Det er den herlige opstandelse, vi nyder godt af.

Ligeledes Helligåndens fællesskab, som forener os alle i en kirke, i en tro, i et virke, i et håb og begyndende i en kærlighed. Vi bliver alle lemmer på Kristi legeme. Og Kristus bliver hovedet for dette legeme. Helligåndens virke i os er at forene os gennem de hellige sakramenter, gennem bønner, gennem læsninger og alle åndelige praksisser.

Dette er kærlighed, dette er nåde, og dette er fællesskab. Derfor afslutter præsten enhver bøn med denne sætning. Han minder os om Guds gerninger med os: kærlighed, nåde og fællesskab. Det er vores livsprogram i kirkens læsninger. Det findes i liturgiernes evangelier gennem det koptiske år. I månederne Tut og Babah lærer vi Guds kærlighed. I de syv måneder derefter, fra Hathor, lærer vi den enbårne Søns nåde, som Han virkede med os. Og i resten af det koptiske år lærer vi Helligåndens fællesskab, talent og gave.

Opstandelsen er en stor kraft. En af de smukke fortællinger, som symbolsk beskriver opstandelsens kraft, er: Nogle børn gik og spurgte ilden: "Er du den stærkeste ting på jorden?" Den sagde: "Nej, vandet er stærkere end mig." Så de gik til vandet og spurgte: "Er du den stærkeste ting?" Det sagde: "Nej, solen er stærkere, for den får mig til at fordampe." De gik til solen: "Er du den stærkeste overfor jorden?" Den sagde: "Nej, skyerne skygger for mig og dækker mig." De gik til skyen og spurgte: "Er du den stærkeste?" Den sagde: "Nej, luften flytter mig fra sted til sted." Så gik de til luften: "Er du den stærkeste ting?" Den sagde: "Nej, bjerget er stærkere end mig, for når jeg møder et bjerg, ændrer det min retning, og jeg kan ikke krydse det." Så gik de til bjerget og spurgte: "Er du den stærkeste?" Det sagde: "Nej, mennesket er stærkere, for det kan bryde mig ned." De gik til mennesket og spurgte: "Er du den stærkeste på jorden?" Det sagde: "Nej, døden er stærkere. Jeg kan ikke overvinde døden." De sagde: "Lad os spørge døden. Er du den stærkeste?" Døden svarede: "Nej, Kristus er stærkere, for ved sin død besejrede Han døden. Ved Kristi død på korset besejrede Han døden." Som apostlen Paulus lærer os: "Død, hvor er din brod? Dødsrige, hvor er din sejr?" (1 Kor 15:55). Kristus døde på korset og opstod fra de døde for at overvinde døden. På denne måde har vi fået det evige liv. Vi siger: "Kristus er opstanden fra de døde." Ved døden trådte Han døden under fode, og dem i gravene skænkede Han evigt liv.

Jeg ønsker jer alle tillykke med den herlige opstandelsesfest. Jeg ønsker alle ærkebisper, biskopper, præster, proster og præster tillykke. Jeg ønsker diakoner og kirkeældste tillykke. Jeg ønsker alle tjenere og alle koptiske familier, som fejrer

opstandelsen, tillykke. Jeg ønsker alle børn og unge i hver kirke, i hver tjeneste, i alle verdenshjørner, tillykke. En lykkelig tilfældighed i år er, at vi alle fejrer opstandelsesfesten sammen. Alle verdens kristne fejrer opstandelsen på samme dag. Det er heldigt, fordi vi i år også fejrer 1700-året for det første økumeniske koncil i Nikæa. Det er koncilet, som formulerede trosbekendelsen: "I sandhed, vi tror på én Gud." Jeg ønsker alle kirker tillykke over hele verden. Jeg ønsker alle, der arbejder og tjener, tillykke. Og jeg bringer jer moderkirkens kærlighed fra Egypten – til alle vores kirker i Nordamerika, Sydamerika, Europa, Afrika, Jerusalem-sædet, Asien og Australien. Jeg ønsker alle tillykke. Jeg ønsker jer en velsignet fest og opstandelse med Kristus og en glæde, der varer hele livet. Og lad os ikke glemme kærlighed, nåde og fællesskab. Al ære og herlighed tilkommer vores Gud, nu og i evighed. Amen.

Pamadas II